

ПАКЛАНІЦЕСЯ ДУБУ

(Заканчение. Начаток у № 19, 20).

ЯЩЧЭ даволі часта дуб упамінаеца з-за сваёй даўгавечнасці. Так, напрыклад, у Маскве і ў Каломенскіх расціца дрэвы, на якіх праходзіла, вяртаючыся з Кулікоўскай бітвы, дружына Дзмітрыя Данскага (1380 г.). Самым стальным дрэвам Еўропы лічыцца дуб, што расце ў літоўскім мясточку Стыльмуже: яму 1500 гадоў. Ба ўрочышчы Юзефін (Ровенская вобласць) стаіць 1300-гадовы велікай, 1000-гадовы дуб ёсць і ў Чаркаскай вобласці. Гэта ўсё рэдкіе даўгавечныя. У пачатку стагоддзя вядомы вучоны-лесавод М. М. Арлоў захапляўся беларускім дубравам: «Надзвычайныя па сваёй прыгажосці і каштоўнасці дубовыя пасадкі ў казёнай Кашалёўскай дачы Марыёўскай губерні двухсотгадовы дуб з прымі стройнымі, як калоны, стваламі, высока ўздымоюць свае разложыстыя кроны... Падобнымі дубамі можна таксама любавацца і Белавежскай пушчы»...

Раней, калі пачыналі будаўцаў нейкі замак, сабор, царкву ці іншыя вялізныя будынкі, то на пачатку забівалі ў зямлю палі з «морана» дуба, і толькі потым узводзілі сцены. Такі «закансераваны» дуб цудоўна захоўваўся на працягу многіх стагоддзяў і надзейна трымаў на сваіх плячах агромністы гмах. На ўсё даўгавечнае, трывалае выкаристоўвалі менавіта гэта дрэва. Караблі, бочки, падрубы для бу-

З НАРОДНЫХ КРЫНІЦ

дынкаў, мэбля, паркет, дзялі розных машын — усё толькі дуб. Дуб у вадзе добра захоўваецца, становіцца нават больш трыўлым. Так, у Варонежскай вобласці, на Доне знойдзены човен, які праліжаў у вадзе 4000 гадоў. Ен эраглены з дуба. Загляніце ў Маскоўскі гістарычны музей і вы убачыце як добра захоўваўся гэты дзяўбаны човен старажытнага чалавека. Нават у салёным марскім вадзе дуб захоўваецца вельмі доўгі.

Фрэгат «Паллада» (той самы, на якім падарожнік выдатны рускі пісьменнік І. Ганчароў) быў затоплены на Далёкім Усходзе. Зусім наядуна вадалавы знайшлі і аглядзелі фрэгат. Салёныя воды і час яго, канешне, не пашкадзілі: «Але ўсё, што з дуба, на фрэгате захавалася лепей таго, што эраглены з жалеза і чытуну», — адзначылі вучоны.

Дзякуючы сваёй даўгавечнасці многія дубы сталі мемарыяльныя дрэвамі, якіх нагадваюць нам па славных імёнах выдатных дзяякоў нацыі Рэспублікі, палкаводцаў, пісьменнікаў. Так, дуб Пітры Першага расце паблізу Любочні на старой дарозе Харкаў—Палтава; Суворава — у сяле Прохараўцы на беразе Дніпра. Звычай 400 гадоў дуб, які расце ў станцы Катлярўскай, пад якім, паводле народных паданій, адзначылі А. С. Пушкін у час

свайго падарожжжа на Каўказ.

На тэрыторыі Беларусі таксама ёсць векавыя дубы і дубравы — помнікі прыроды, непасрэдна звязаныя з гісторыяй і культурай нашага народа. На Коўрышчынне два шматлекавыя волаты — лі Дэйві і лі Крупчакага польюю, называючыя «Суровіцкім дубамі». Адзначылі ў пад імі вялікі палкаводзец ці толькі размяшчай свой штаб — не мае асаблівага значэння. Важна і бяспречна, што авода яны былы сведкамі величнай славы рускай збройі, да якіх гримела неіраможная рускае «ура», яны басцілі бясплаўную ўцекі ворагу.

Непадалёку ад Навагрудка ў вёсках Шчорсы горда ўзышаўшыца «дуб Адама Міцкевіча». Паводле народнага паданія, якое перадаецца з пакалення ў пакаленне, пад гэтым дубам Міцкевічу вельмі падабалася адпачываць. Магчыма, тут, непадалёку ад хутара Завосье, — месца нараджэння пастаў, — адасобіўшыся ся да будзёзных спраў і наядунаўшыя яму бяляй, пісаў ён свае рэвалюцыйныя-патрытычныя творы. Ці не ў засені гэтага, ужо тады магутнага дуба, малады паст-рэвалюцыйнік заскончыў сваю «Оду да маладосці»? А можа менавіта тут упершыню пачаў ён разважаць аб сацыяльнай наўроцісці, каб затым адлюстроўваць ўсё гэта ў сваёй творчасці.

Такім чынам, прыведзены тут прыклады, а іх колькасць можна значна павялічыць, іскрава сведчыць пра то, што культ дуба ў славянскіх народоў быў цесна звязаны з культам звяроў і што кожнага з асобных народоў ён асцышчаваўся з образамі наўгародскага пастаўніка. Так, у старажытных беларусаў дубравы з'яўляліся прылікам Перуна, бoga грому і дажджу. Але з пяці часу людзі перасталі захапляцься «святасцю» гэтага дрэва, а ўсё больш увагі ўдзяляюць услыханію яго прыгажосці, мноні і даўгавечнасці, часта паўночна волат-дуб у маладым хлапцом, храбрым воінам, а ў некаторых выпадках, ён нават сімвалізуе сабою свабоду, волю, бесміярнасць.

А. НЕНАДАВЕЦ,
асістэнт кафедры рускай літаратуры.

МАЁРАЎА Мікалай Мікалаевіч

Рэптоўна пам'ер дацэнт кафедры палітэканоміі Гомельскага дзяржаўнага універсітэта, кандыдат эканамічных наук Мікалай Мікалаевіч Маёраў.

Перастана біцца сэрца камуніста з 45-гадовым стажам, вернага сына Радзімы і партыі, волітага вынададыка і наўуковага работніка, паліманага прапагандыста ідэй марксізму-лініізму.

М. М. Маёраў нарадзіўся ў 1919 годзе ў вёсцы Гордзікаўка Перамышльскага раёна Калужскай вобласці. У 1941 годзе закончыў Ленінградскае вышэйшае венна-маркоўске палітычнае вучылішча. З першых дзён вайны М. М. Маёраў змагаўся на фронце, быў паранены. У 1954-ым закончыў аддзяленіе адмініструта Венна-палітычнай акадэміі імя У. I. Леніна і абароніў кандыдатскую дисертацыю. Затым шэсць гадоў выкладаў палітычную эканомію ў Калінінградскім вышэйшым венна-маркоўским вучылішчы.

У нашай ВНУ М. М. Маёраў працаваў з 1960 года. З 1971 па 1982 гады загадаў кафедрай палітэканоміі, згоды працаваў дацэнтам. М. М. Маёраў уніс вялікі юклід у фарміраванні і развіцці кафедры палітэканоміі, падрыхтоўку высокакваліфікаваных спецыялістў, прапаганду марксізму-лініізму, эканомічнай тэорыі. Ён пастаянна аказваўся вялікую дапамогу маладым выкладчыкам. Мікалай Мікалаевіч з'яўляўся заслужаным работніком, быў кіраўніком дзяржбюджетнага даследавання ў кафедры, апублікаваў звыш 40 наўуковых работ.

М. М. Маёраў прымаў актыўны ўдзел у грамадскіх жыцці. Многія гадоў быў выкладчыкам Універсітета марксізму-лініізму, шматлікім лекцарам ўніверсітета.

Радзіма высока ацаніла баявую і працоўную заслугі М. М.

Маёраў. Ен быў узнагароджаны ордэнам Айчыннай вайны I ступені і двума ордэнамі Чырвонай Зоркі, многімі медалямі, Ганаровыні праматамі Вярхоўнага Савета БССР, яму было прысвоена званне заслужанага работніка вышэйшай школы БССР.

Светлая памяць пра Мікалаевіча Маёраўа захаваеца ў нашых сэрцах.

Б. В. БОКУЦЬ, М. І. СТАРАВОЙТАУ, Л. А. ШАМЯТКО, М. В. НАВУЧЫЦЕЛЬ, Л. Н. СЕЧКА, У. А. ШАУЧИНКА, М. Н. МУРАШКА, Ю. А. ПРАЛЯСКОУСКИ, Г. Д. ВЕТЛУГАЕУ, І. В. НЯМКЕВІЧ, А. П. КАСЬЯНЕНКА, У. М. КАЛМИКОУ, У. Ф. БОНДАРАУ, В. У. МАТУСЕВІЧ, У. Д. АРЭШЧАНКА, В. А. АСІПЕНКА, Н. І. КОЛТЫШАВА, Т. В. КАРПЕЯ.

З ЛЮБОЎЮ ДА ПРЫРОДЫ

у БЯРОЗАВЫМ ГАІ.

Фота Н. Кір'яновай.

ЭФЕКТЫЎНАСЦЬ НДР

Група НТІ ГДУ запрошвае ва Усесаюзным наўуковатэхнічным інформацыйным цэнтры звесткі аб выкарыстанні спраўаздачы универсітета пебочнымі арганізацыямі. За XI піцігоддзе з прадстаўленых універсітэтам 96 спраўаздачаў было запытана 40. Так, напрыклад, спраўаздачу па дзяржбюджэтнай тэмзе «Адценка чыстай працоўкі і распрацоўкі метаду планавання фонду зараработанай плаціцы па норматывах на Гомельскім станкобудаўнічым заводе імя С. М. Кірава» (кіраўнік—дацэнт Б. І. Врублейскі) выкарысталі 21 арганізацыя, у тым ліку Усесаюзны праектна-кантрруктарскі і тэх-

У мене ў руках незвычайная кніга «Пісмы з фронта», у якой я пакладаю пісмы франтавікоў, удзельнікі Вялікай Айчыннай вайны. Шчырьбы, праніканыя жыццесправіральными сіламі, атмізізмам і зерай у перамогу, гэтыя документы донеслі да нас дыханне прознанага венчага часу, вельмі і мужнікі савецкіх людзей, воін-інтэрнцыяніст, якія засяродзіліся на Камунаўскай партыйнай і Ленінскім камсамоле, яны горача любілі Радзіму і аддалі за яе самае дарагое — жыццё.

Многія з герояў былі твары падзеянікамі, малады чытач. Усіх ўб'яднана называюць да вогара і любоў дубу. Яны хадзелі жыць, сустракаюць ранішнія зоркі, слухаюць спевы птушак, любаваюць сімірным блакітнікамі небам. Як і ты, любілі марыцы: разам з падзеяніцемі штурмавалі Паннончын полюс, з Валер'ем Чкалевым ляталі ў Амерыку, з Аляксандрам Стэханавым апускаліся з узораў.

Таве аднагодкі малі б стаць настайнікамі, інжынерамі, урачамі, тракторыстамі, узводзіцца гарды — і будаўці заводы і фабрикі, вырошчаць хлеб... Але ў іх лёсі ўварвалася жорсткая вайна. Як вернія сыны і дочки краіны Вялікага Каstryчніцтва, яны ўстайлі на ўсе абарону, паміралі з думай аб ёй, аб тых, хто будзе жыць пасля іх. Яны дали нам наказ быць дастойнымі сваёй са-

нагліцічныі інстытут мэблі (г. Масква), Украінскі праектны кантрукторскі-технічны інстытут мясцовай прамысловасці (г. Кіев), Справаўздачы па тэме «Аўтаматызацыя даследаванняў на імпактных мадэлях» (ініцыятаў даследаванняў I. В. Максімевіч і арганізатар — I. V. Азарэнчанка) запрасіла 13 Азарэнчанку — 12, у ліку якіх і Усесаюзны наўуковатэхнічны інстытут праектнай працоўкі і арганізацыйнікі інстытута нафтафізікі прафесар У. Д. Драчук і арганізацыйнікі інстытута спраўаздачанай тэхнікі дзяржбюджэтнай тэмзе, які з'яўляўся даследаваніем В. А. Антропову.

Імя Дзяніса Давыдаўца стала легендарным які пры яго жыцці. Герой Айчыннай вайны 1812

года, верны паслядоўнік суворовскіх традыцый, ён быў адным з арганізатараў партызанскае руху ў Расіі. Дзяніс Давыдаў вядомы і як самабытны паз, і як утар твору па лісторыі венчага мастацства. Аб жыцці героя, які з'яўседыў быў гетавы «новыя родны восці» і расказаваў уптар Г. В. Серабракоў у кнізе «Дзяніс Давыдаў».

Кожны месяц бібліятэка Універсітета працоўдзець выстаўку на тэмы новых паступленняў. Нядзяўна працавала такая выстаўка, дзе экспанавалася каля 500 экземпляраў кніг па розных галінах наўукі.

**М. ГАПЕЕВА,
загадчыца аддзела бібліятэкі.**

Рэдактар Ул. БАЛОГА.

Рэктарат, партком, Савет кафедр грамадскіх наук смуглуюць з выпадку смерці дацэнта кафедры палітэканоміі **МАЁРАВА** Мікалай Мікалаевіч і выказываюць глыбокое спачуванне сям'і і родным памршага.

Рэктарат, партком, арганізацыі Універсітета, дзяканат фізічнага факультэта, кафедра вышэйшай матэматыкі выказываюць глыбокое спачуванне асцілтанту, старшыні прафбюро фізічнага факультэта **ПЕНЗІЮ** Уладзіміру Аляксандравічу з выпадку напаткай яго гора — трагічнай смерці сына.

**В. СКРЭЖЭНДЗЕУСКАЯ,
старшыні Інжынер групы НТІ ГДУ.**

«Гомельскі ўніверсітэт» — орган парткома, ректората, відомства **МІССМІ** и профкомов Гомельскага государственного университета (на беларускім языке), Гомельская фабрыка «Палесдрук» Дзяржкамітата БССР па справах выдавецтваў, паліграфіі і кніжнага гандлю. Гомель, Савецкая, 1. Абём — 1 друк, аркви. Тыраж 2000 экз.